

Eftirtektarverðáskorun

—o—

I.

Forviða varð eg, þegar eg sá í blöðunum, að 238 Reykvíkingar (og nokkrir utanbæjar-menn hér staddir) hefðu sent Alþingi áskorun um að verða við ósk þeirri, sem látin er í ljós í greininni „Tiðarfar og hugarfar“; Vísir 3. mars s. l. Var mér að visu kunnugt um, að hér er margt gott fólk, en hafði þó varla búist við svo merkilegum árangri, þó að eg kastaði því fram, að mér kæmi vel þannig lagaður stuðningur. Heill og heiður sé því góða fólki, sem þannig hefir sýnt, að það vill styðja þá stefnu, sem svo altof fáa vini hefir áttá jörðu vorri. Og miklu fleiri nöfn hefði mátt fá, þúsundir, ef leit að hefði verið um land alt. En fjarri er mér að óska þess, að vinir mínir auki sér svo fyrirhöfn mín vegna, enda er nafnafjöldinn fullkomlega nógur, vitrum mönnum, ef ekki hamlaði þeim óvild eða annríki frá að beita viti sínu.

II.

Í rauninni er ekki farið fram á annað í tilraunargreifni minni, en lán slíkt sem vel efnað göfugmenni mundi vini veita. Er mér stór bagi ef ekki fengist. En þeim árum fer nú mjög að fækka, sem eg þarf fjár að biðja. Og mundi aldrei þurft hafa, ef starfslaun hefðu hér verið eftir því sem ekki rittfærari menn mér eða rannsóknafærari, fá víða í öðrum löndum.

Þrátt fyrir hið drengilega fylgi sem Reykvíkingar hafa veitt málaleitan minni, hefir fjárveitinganefnd neðri deildar ekki þóknast að bera hana undir atkvæði deildarinnar. Er mér með slíku sýndur mikill velvildarskortur, og verð eg að segja það hreinskilnislega, að það stoðar ekki að koma þannig fram gagnvart mér. Það er hreint og beint hættulegt, að láta eins og það sé markleysa ein sem eg hefi sagt um þýðingu tilraunar þeirrar, sem þetta er framhald af. Enda gæti nú svo virst, sem

Þetta væri þegar farið að sýna sig, og gæti eg nefnt að því votta, að eg hefi sagt fyrir þetta slæma hret. Og mættu hretin helst ekki fleiri verða á þessu vori. En þó verð eg nú að herða á tilrauninni lítið eitt, og nefna 25000 kr.; ekki verða allar skuldir goldnar samt. Og segi eg það hiklaust, að þjóðin mun ekki tapa á því að þetta sé gert, enda treysti eg því, að einhverjir vinir mínir á þingi, verða til að taka mál þetta upp. Mun eg ekki ganga til manna að biðja þá liðveislu. En það er óhætt að segja, að það mundi verða vinsælt verk að koma þessu máli fram til sigurs. Því að bæði austan hafs og vestan, eru þúsundir, sem þökk er á, að greitt sé fyrir því, að komið geti ýmsar ritgerðir, sem þeir vita að í smíðum eru. Og svo er altaf skemtilegt að sjá göfugmannlega komið fram. Oss hitnar ennþá um hjartarætur þegar vér les-um fornar þingsögur þar sem af slíku er sagt.

7. maí.

Helgi Pjeturss.